

דברי הכפר

בעקבות חנוכת פארק הנופש בקיבוץ צנור

- איש לא הבחין בו בחנוכת ביתנו החדש -
- גם המהנדס אמר כי אין זה סדק מסוכן -
- מוקדם או מאוחר, אמר, מופיע לא צפוי
- בכל בנין - מעיד בשפת אלמים שלבנין
- כי אי אפשר היה במאמץ המתח המתמיד -
- גם אם שקעה האדמה תחתינו
- ואיתה שקעו יסודותיו,
- גם אם שקעו היסודות
- כי לא יכלה אותם לשאת -
- ביתנו הוא
- תלוי וגם נשען -
- בנין איננו חרס הנשבר -
- גם אם ירחב הסדק ויגדל בפעימות הזמן -
- גם המהנדס אמר, כי כל בנין,
- מוקדם או מאוחר
- נידון להיות שונה מזה אשר תוכנן -
- מישכן לשורשי הזכרונות הננעצים
- בתוך סדקי קורות היום אשר עבר -
- מיקדש לאזובי הקיר המרפדים את בקיעי הזמן.

שמואל שחל

מספר 942

ל"ז בחשוון תשמ"ו
1.11.85

כפר הנישא

ע ל ו ן פ נ י מ י

פזל טוב!

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

3.11. ליבה סטיל

4.11. ג'יין פינקוס

גבי לילי פרידמן

ל י ו ם - נ י ש ו א י ן

5.11. דליה ואודי וגנר

5.11. ג'וני פרנק

6.11. שרה וצביקה קורנבליט

6.11. ברוך כהן

7.11. ברלי ויוני בן-חיים

8.11. עידן בן-זאב

9.11. דנה ואודי אגם

9.11. עדיה שרקי

ארז בילגורי

הגרוטרמן

תודה לאורחים מזדמנים:

(א) אביה של ג'ודי פרס התנדב לעבוד בספרייה במשך שהותו כאן.
בוקר בוקר הופיע ב-8.00, ובהדרכת מאיר עבר את מדפי הספרייה באנגלית והחזיר את סדר האלף-בית למדפים - שקד והמשיך עד שהגיע לאות Z. יישר כוח!

(ב) הוריו של ארנון (הג'ינג'י) תרמו לספרייה ספר רב-ערך - האוטוביוגרפיה של אנסל אדמס (צלם ידוע-שם)

מפילה טף

הילדים בגן "רימון" מוטרדים - מי מנהל את מי.
דנה ויטהם: אמא, נכון שמיקל מנהל את הקיבוץ?
יהודית: מיקל מנהל דברים הקשורים בכסף, בגידולים חקלאיים.
דנה: אמא, אם מיקל מנהל את הקיבוץ, הוא גם מנהל את אלוהים.
יהודית: (התשובה - לא לפרסום)

מה נעשה!

*** ביום ראשון התכנסתנו כולנו בפארק החדש, לרגל טקס פתיחתו הרשמי בנוכחות נשיא המדינה - חיים הרצוג, השגריר הבריטי, ראש הקרן הקיימת ואלמנתו של אדוורד ז'ו, שעל שמו, ובכספים שנתרמו לזכרו, הוקם הפארק.

האוויר היה צלול, הנוף התבלט ביופיו, והירח המלא כמו על-פי הזמנה עלה מאחורי הבמה, כתפאורה לתחילת הטקס. מרוב בהירות וצלילות, חדרו הקור והרוח והפתיעו את אלה שלא צפו את הנולד, והם נאלצו לסבול ברעדה את סידרת הנאומים.

התברר שכבוד הנשיא הינו אוהד נלהב של ספורט המיני-גולף ושלא יכול היה לסרב להזמנתו של ג'ימבו לסיכוב אחד...

ה"גורילות" נאלצו בחששם להתערב ולמצוא לנשיא מקום יותר הולם לפיקוחם.

שרי, כרגיל, שוב הפתיעה אותנו כאשר העמידה את כל ילדי בית-הספר על חומות המיצפור לריקוד החיות.

מה שנשאר בשטח, להזכיר לנו שהיה אירוע נכבד, הינן היונים של משק הילדים, שלא ידעו לחזור "הביתה" לאחר הפרחתן.

*** מסיבת קבלת התורה אמורה להיערך ביום ו' בכיתה ב' (צעירי "חרוב"). נאחל לילדודס הנאה והצלחה עם תחילת דרכם בלימוד המורשת.

*** ברוכים הבאים ל-:

ג'ורג' נאי שחזר מאנגליה לאחר שהייה ממושכת וכתובת ספר.
לן וליבי, שחזרו מחופשה באנגליה וספרד.
בני גולדברג, עם שובו מחו"ל בעסקי המפעל.

*** שרה דכולט עשתה זאת סוף סוף. בן נכסף נוסף למשפחה, לאחר סידרה של ארבע בנות, והוא נושא את השם אוהד. מזל טוב לך ולכל המשפחה!

*** ליאורה וינשטיין (אדלשטיין) מקבלת ביום ה' בבנייני האומה את התואר במש-פטים, לאחר שסיימה בהצלחה את הלימודים והסטאז'. כל הכבוד!

*** מי שלא ראה את רמי גולן לאחרונה, הרי הוא יצא לפצאל שבביקעה, ע"מ לאסוף כסף בכדי לממן את המשך טיולו בחו"ל.

*** שמענו שמרים לבית מעין תזכה אותנו בביקור בחנוכה. אנו מצפים בקוצר-רוח.

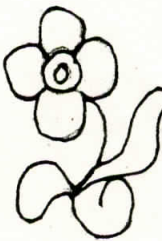
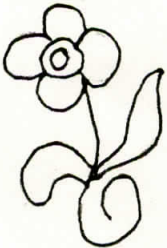
*** בחדר-האוכל אין הרבה חדש: הטוסטר עדיין לא פועל, הסמובר והמחבת מתקלקלים כל יומיים, אך לעומת זאת עגלת-החימום עובדת.

*** ועוד התקלקל השבוע ידידינו ה"צ'רלי", שאוסף כביסה מלוכלכת מבתי הילדים ומוכיל כביסה נקיה. לאחר חודשים רבים של עבודה מאומצת, לא היתה ברירה אלא לחדש לו את הסוללות.

*** גם ב"הולנדים" אין כל חדש: אין שם כל זכר לטלפונים (וגם לא להולנדים).

*** ובצאן! - החדשות טובות: יש וטרינר חדש, נחמד וחתיר - החדשות הרעות: הוא עומד להתחתן בשבוע הבא.

*** ה"דבור" על נתן אפשטיין (ראו כתבה מלפני ע:ועות מכ ר) ממשיך להיות בחד-שות. ביום א' הקרוב, ביומן החדשות בערבית, תוין כתבה נדו.

(מה נשמע - המשך)

*** מה זה "שבוע יענים"? מהו המשל ומיהו הנמשל?
כדאי לא לפספס את המודעות שעוד יופיעו.

*** ועוד בשורות טובות: טומי מוסר שילדי "עמק החולה" (כיתות ח'-ט'), שהשתתפו בחפירות במארוס, היו טובים בהרבה מילדי "הר-וגיא". סוף סוף מלים טובות לאחר 2000 שנות גלות. אולי נפתח עידן חדש לכית-הספר?

שבת שלום
ושבוע מוצלח לכם
צ ל ה

נ.ב. ברגע האחרון, שבוע אחרי הדיווח של מיכאל, התברר - תוך כדי קטיפ הכותנה בחולה - שהמצב אמנם לא מזהיר, אבל יותר טוב ממה שחשבו בתחילה. א.ס.

פ ע ס ה י ה ט ו ב

פעם היה ממש כייף לחיות בכפר הנשיא, ובכלל לי היה טוב - בעבודתי בבי"ס, בחוגים עם החברות, בצוות חגים, בהכנות להצגות, בחתונות, בשיחות, בבתי-הילדים, בבריכה - בעצם בכל תחומי החיים שלי.

והנה, הקמנו ועדה לטפל בנגע הסמים בקיבוצנו, שהוא, כנראה, הרבה יותר רציני ממה שאנו ידענו. הרגשנו שהוועדה התחילה לפעול. ופתאום לא כל-כך טוב לחיות בכפר הנשיא, אפילו לא לבקר (אני נמצאת פה לפחות פעמיים בשבוע), כי יש הרבה שמועות והרבה האשמות, והרבה לחץ מופעל על כמה חברים ובנים, עד שהם מרגישים שהם חייבים למסור לוועדה שמות של חברים שלהם שמעשנים, אחרת הם מבינים שהם יהפכו להיות אנשים בלתי-רצויים פה. זה מתחיל להישמע קצת כמו סיפור מימי מקארטי בשנות ה-50 בארה"ב או אולי כמו סיפור מרוסיה.

ופתאום ממש לא נעים לבקר פה, כי האווירה לוחצת. קשה לתפקד כמו שצריך באווירה לוחצת זו. ממש קשה לנשום פה. וידוע לי, שגם אצל הבנים שלנו המצב והאווירה מורג-שים. אני רק מקווה שהאווירה תשתנה במהרה, אחרת כמה מהצעירים יברחו מפה. אין להם מה לחפש פה, כי זה כבר לא כל-כך כייף לחיות פה - זה דווקא מאוד מדכא לשמוע את ההאשמות.

אם זו בעייה חברתית ואיכפת לנו מהחברה שלנו, אז אנחנו חייבים לטפל בבעייה זו ככה שנוכל לחיות פה אחרי שהטיפול נגמר. הסיסמה "אנחנו חייבים לטהר את חבר-תנו מנגע הסמים" הופכת למצב קפקאי, כי אנחנו נטהר את חברתנו מכל האנשים הפתו-חים והליברליים, כי הם לא יכולים לחיות באווירה קודרת כזאת. הפכנו מצב של איכות חיים גבוהה, תרבות תוססת וחברה בריאה, למצב של חשדנות, האשמות ורדיפות - וכל זה נגד חברים ובנים שלנו!

מה עשינו? למה? למי? איפה מקומי פה!

רג'י פרלסון

ר א ג ב י 85-86 - העונה מתחילה בשבת זו במשחק-בית
נגד תל-אביב א'. הוא יתחיל בשעה 13.45. ב ו א ו ל ע ו ד ד !

זכרים עם פתיחת "הפארק"

(קטעים מתורגמים מדבריו של מיכאל ד. בפתיחת "פארק הנופש" ע"ש א. זיו ז"ל)

- - - מעורבותם של טדי (כינויו של אדוורד בפי כול) ולואיס זיו במעשה ההתישבות ע"י עולים מבריטניה, השתרע מזיקים בדרום עד לכפר-בלום, הריכוז הראשון של חלוצים בריטיים, בצפון.

הוא לא היה חסיד של ישיבות-הנהלה אין-סופיות, או של גינוני כבוד למיני-הם. תמיד העדיף להקדיש חלק גדול מזמנו בארץ, ובמידה לא קטנה גם באנגליה, לחיפוש דרכים מעשיות לעזור בביסוס הכלכלי של 20 הישובים שלקח תחת כנפיו.

כבר בימי ההתישבות הראשונים הוא ואשתו לואיס הדגישו את החשיבות של איכות החיים, גם בתנאים קשים, וציפו לתרומה מיוחדת מהגרעינים האנגלו-סקסיים בשטח זה. לכן פארק זה טומן בחובו את תמצית אמונתו - הוא רצה שהאיים הקטנים האלה יקרינו סביבם דרך-חיים שבה האמין.

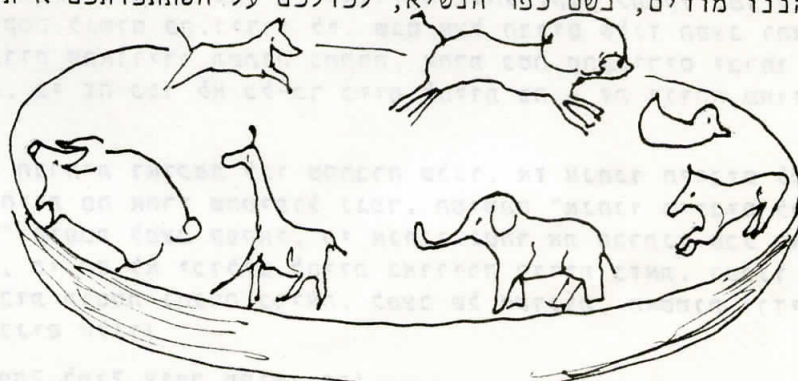
עלי לברך גם את מחלקת הפיתוח והייעור של הקרן הקיימת על הדרך הנאה, שבה הוציאו אל הפועל את התוכנית שמקורה ברצון יהדות בריטניה. הם יצרו פינת-חמד חדשה בגליל העליון. משונים הם דרכי הגורל, אשר גרמו לקרן הקיימת, יחד עם נציגי יהדות בריטניה, לבחור בכפר הנשיא להקמת פארק זה.

מקום זה מתאים במיוחד לזכרו של אדם, שהאמין בנו במשך שנות הבראשית הקשות - האמין שסלעים ייסקלו, מים יגיעו, עצים יינטעו, ושדות יניבו פרי, כדי להחיות את האיזור. אפילו לחברים שהגיעו הנה לפני 37 שנים, המביטים עתה במשטחי הירק הנרחבים המשתרעים מתחתינו, קשה לזכור את המקום כפי שראו אותו גם טדי ולואיס, כשהגיעו הנה לביקורם הראשון.

במיוחד מתאים לרוחו של טדי צירוף גן-השעשועים ומשק-הילדים לאיזור הנופש הזה. יהיה זה מקום חי, שבו ילדינו יגדלו, יעבדו, ישחקו וילמדו איך להשתלב בחיי הקיבוץ בעתיד. יד-זיכרון חיה לאדם שיתפוס תמיד מקום מיוחד בליבנו.

הננו מודים, בשם כפר הנשיא, לכולכם על השתתפותכם איתנו באירוע מיוחד

זה.

לחברי כפר הנשיא

ברצוננו להביע את הערכתנו ותודתנו הכנה
בעד הזכות להתארח בביתכם היפהפה.

Samuel and Sylvia Bedak

(הורי ארנולד)

גלגולו של קיבוץ

בהתחלה הייתה חקלאות. החברים הצעירים, שרקדו כל הלילה והלכו זוגות-זוגות לגורן, ושמרו על המולדת בתוך המשלט, היו קמים בבוקר וזורעים בדימעה, בגשם, בחמסין, אחרי שחרשו בפרדות ובטרקטור ישן. וקצרו ברינה ובחרמש, וחיזרו אחרי רינה ושרה, ודינה ולאה, וכל הבחורות עם הקוקו והסרפאן.

וענפי המשק הלכו ונפתחו: גן-ירק ולול, רפת וכרם, מטעים וצאן, פרדס ומידגה ... ויוסי התחתן עם רינה, והשמן עם הג'ינג'ית, ופרו ורבו והולידו בנות ובנים וקול התינוק נשמע בארץ.

ובין חריש וקציר, חתונה ולידה, הספיקו לקדוח בקדחת ולאכול מצלחת-פח זיתים וגבינה לבנה ולחם וחצי ביצה. אבל שמחו, כי היו צעירים ואופטימיים, ובטוחים שבעזרתם "אל יבנה הגליל".

והארץ הלכה והתמלאה, כי שבו בנים אל גבולם: תימנים ועירקים, רומנים והודים, הונגרים וייקים, ואפילו רוסים ואנגלו-סקסים. אחרי שייבשו את כל הביצות והפריחו הרבה מדבריות, מצאו שחלו שינויים. "געפילטע פיש" כבר לא היה פופולרי וגבינת צאן - לא מה שהיתה. והרפת נסגרה והכרם נעקר והבריכות יובשו, והמטע והפלחה פינו דרך למלכה החדשה - הכותנה.

והחלוצים הלא כל-כך צעירים המשיכו לשמוח, כי התפרנסו בכבוד. וידם הייתה ככול, ודמיונם הוביל אותם לעוד מעשי חלוציות.

והקימו תחנת-שאיבה על הירדן, ופארק-שעשועים לכל עם ישראל על הגיבעה, והרחיבו שטחים בעזרת הקק"ל; ובנו תחנה הידרו-אלקטרית, ומחירי הכותנה ירדו. אבל לא התייאשו החברים-החלוצים, עם בניהם ונכדיהם ומתנדביהם, כי עוד היתה היד נטויה. ובסיוע החברה להגנת הטבע הקימו בית-ספר-שדה. ובעזרת הנדבן הידוע לורד גבריאל אקסנשוו פתחו בית-ספר לרכיבה על סוסים, ורכבל לתיירים קשישים, ומוזיאון להת-ישבות האובדת במנסורה (על חטא שחטאנו כיודעין ובלא יודעין). ולאט לאט, בלי משים, קיבלו כולם את הסיסמה "והדרת פני תייר".

וביובל החמישים של הקיבוץ, שחגגו ברוב פאר בנוכחות השגרירים מבריטניה, סרי-לנקה, קנדה... עלו שני ליצנים זקנים על הבמה ואמרו אחד לשני:

- "אתה זוכר את הימים ההם?"
- "כאשר רדפנו אחרי הבנות והכבשים?"
- "והייתה לנו חקלאות?"
- "כן, אני זוכר. אני זוכר למה רדפנו אחרי הבנות, אבל אינני זוכר למה עסקנו בחקלאות!"

והקהל התגלגל מצחוק.

כל מה שהיה חסר לנו היה פארק

באו ונאמו, והסתכלו ואכלו, והתרשמו ונסעו, ויש פארק. מי שלא מאמין בניסים שלא ימשיך לקרוא, כי היה פה נס! מזג-אוויר יפה (שוב טעה החזאי). זה היה יום של אנגלית משובשת ושמאלץ שנשפך ונמרח בכמויות אדירות, ומנחה שתורגם כ-*President* בתוכניתה. והגיע הנשיא, והגיעו האח"מים. אבל שלי, חבר כנסת מן הליכוד, לא הגיע והצטרפתי, כי מעולם לא ראיתי חבר-כנסת של הליכוד מחוץ לטלביזיה. ורק דבר אחד הציל את היום בשבילי, וזה היה ריקוד הילדים ששרי תיכננה ככישרון עצום.

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

ובקיץ הבא אלך לפארק, יחד עם בוסקוביץ ומוסקוביץ, וגנגיסחאשבילי, ואבועלפיה ובוסקילה ואוחנה, וכהן ולוי, וג'ונס וסמית והאלמנה של לורד גבריאל אקסנשוס, כי הפארק הוא של הקרן הקיימת לישראל וכל עם ישראל יראה את פינת החמד ב"נקודת חן", ויבואו בהמוניהם. וריח השישליק והקבאב יעלה שמימה, כי כאשר העם הזה שמח - הוא אוכל. ואחרי שילכו אסוף את טונות הפסולת, ארגיש שתרמתי לחיסול הפער העדתי. ומה יש אם הכול קצת קיטש - זה של הקק"ל.

קבלת פנים

הנבחרת הלאומית לכדורגל עומדת לחזור. לא צריכים לכעוס ולא צריכים להפגין או לקלל. צריכים רק להבטיח שכשיירדו בנמל בן-גוריון, לא יהיה שם אף אחד, וש-אנשי המכס יפתחו את כל המזוודות שלהם. וכשיסתובבו למחרת ברחובות, יגידו להם: "אוחנה? מעולם לא שמעתי שם כזה." "רוזנטל? מי זה?" "משה סיני? הלוואי והיה חוזר משה מסיני".

שבת שלום
א ר י ק

מחאה

אינני יודעת אל מי לפנות, אך בתקווה שבאיזשהו פורום הדברים ימצאו הד ואולי ייקלטו (כדי שלא יקרו שנית). פונה אני לאחראים על הטקס המרשים לפ-תיחת הפארק על שם זיו.

לגמרי ברור לי, שהחלק העיקרי של הטקס היה מכוון לאורחים הנכבדים, שמבינים אם ורק אנגלית. אך - למען השם! - חיים אנו במדינת ישראל (שכה רבות דובר עליה בטקס). בקהל ישבו אנשי האיזור, השכנים מטובה, העובדים הדרוזים שביצעו את העבודה, ואחרונים אחרונים חביבים - חברי כפר הנשיא על ילדיהם וטפם, שלא כולם חונכו באנגלית.. אז למה לא דיברו חלק מן הנואמים בעברית - ותירגמו לאנגלית או להיפך, כך שכול הציונים יהיה יכול ליהנות מפניני החוכמה והבינה שהשמיעו?

היה יפה, אבל היה יכול להיות מושלם בתוספת הנקודה הישראלית הקטנה הנ"ל.

אילזה בן-חנוך

מזל טוב, מזל טוב
לשרה ולדוד
ולכל בני משפחת דבולס
להולדת הבן אוהד

הענין הנשאל

השאלה

במיתולוגיה היוונית היו אלה "פוריות", אלות הנקמה והגורל, שהיו רודפות את האדם עד למעמקי השאול, כדי לעשות עמו צדק.

אצלנו היתה זו אילזה, שעצרה אותי על מדרגות חדר-האוכל והבהירה לי בצורה שאיננה משתמעת לשתי פנים, שהיא לא תיתן לי לעבור - עד שהיא תבין, מה קורה עם התרבות במשק.

אז נתחיל בתירוצים:

תירוץ א': ללא תכנון מוקדם איתי, אבא שלי חלה בסרטן ומת בסופו של דבר. במשך כל זמן מחלתו הייתי עסוק בטיפול בו, ובארגון העניינים במשפחה לאחר מותו.

תירוץ ב': הייתי במילואים ומאחר ואני הנבחר היחידי שעוסק בתרבות (ועדה עדיין לא נבחרה באסיפה), לא היה מי שיחליף אותי.

בזה תם פרק התירוצים לאילזה. ועכשיו לתרבות.

בזמן הקרוב, עד שתיבחר ועדה על-ידי האסיפה, ככוונתי לקיים כל חודש שני אירועים בימי שישי, אחד גדול ואחד קטן.

בחודש הקרוב יתקיים שבוע מרכז בנושא השטחים (על כך ראה במאמר נפרד). כמו כן מתוכנן ערב לזכרו של אורסון וולס וערב על מלחמת האזרחים בספרד.

בטווח המיידי חסרים לנו מיספר תקנים, על-מנת לנהל את העניינים כהלכה. וקודם כל חסר לנו חבר, שינהל את נושא תליית המודעות למופעים + ריכוז רשימת הזמנות + רכישת כרטיסים. נשמה טובה, שמוכנה לעשות את העבודה הנ"ל, מתבקשת להתקשר איתי.

ד ו ד ו

ס ו פ - ש ב ו ע - ת ר ב ו ת ככפר הנשיא

ה ע ר ב, ליל שבת
יום ו', 1/11

החל משעה 9.30 נקיים במועדון ערב חברתי, שנושאו המרכזי יהיה "הקיבוץ היום".

זה נסיון לארגן ערב פתוח, שבו החברים יוכלו לשבת סביב לשולחנות, על כיבוד צנוע, ולשוחח על הנושא. לא תהיה שם הנחיית-על (שיעור טוב בדמוקרטיה), אבל בשעה 9.45 וב-10.30 יוקרנו שני סרטי-וידאו, שעוסקים ישירות בנושא. בין סרט אחד למשנהו יינתן זמן למילמולים סביב השולחנות. לא חיי-בים לדבר דווקא על הנושאים שעולים מתוך הסרטים.

הסרט האחד עוסק בוועידת התק"מ הראשונה. הוא קרוי "נקודת-ארכימדס". זהו אותו סרט שנוי במחלוקת, שהולדתו כרוכה בשע-רוריה שהיכתה גלים בין דפי "יחד" ל"דף הירוק". זהו סרט די מעצבן, מבחינת העריכה, אבל בהחלט הוא לא סרט שיגרת על ועידה.

הסרט השני הוא "ערוץ לקיבוץ" מס. 8, 40 דקות ו-5 נושאים:

1. הצצה לעולמם הבלתי ידוע של ילדים פגועי מוחין בכיתת "יחד" במחניים.
2. מכירה פומבית ראשונה בישראל של סוסים ערביים טהורי-גזע בשער-הגולן.
3. הגבול חזר - קיבוץ מנרה חוזר לגבול הישן של טרם של"ג.

(מה נשמע בתרבות - המשך)

- 4) מירה מינצר-יערי - עיתונאית שאיומים על חייה אינם מרתיעים אותה במאבקה נגד הגזענות והכניזם.
- 5) "יהודי נודד" - מתוך הקברט הסאטירי "כמו בתוך קופסה" עם ניר פרלסון וכל השאר.
- הערה אחרונה:
- על אף שהערב סובב סביב הסרטים, אין חובה לצפות בהם. יחד עם זאת אני מבקש מאלה שאינם צופים, לעשות זאת בשקט.

ה ס ר ט ה ש ב ו ע י

מוצאי-שבת, 2/11

שם הסרט: משנה מקום משנה מזל - TRADING PLACES

בימוי: ג'ון לנדיס

משחק: אדי מרפי, דן אקרויד

הסרט הוא קומדיה משעשעת מאוד של הבימאי ג'ון לנדיס, שמתחילה בהתערבות של האחים דיוק, מליונרים משועממים, המרכיבים להמר. שני הכוכבים, אדי מרפי ודן אקרויד, משעשעים ביותר, במיוחד אדי מרפי שהוא תופעה בפני עצמה (ראינו אותו ב"48 שעות"). הסרט היה לאחת ההצלחות הגדולות ביותר בארה"ב.

בקיצור, סרט שאסור להחמיץ

סוף שבוע מהנה
ו. (ולדיסלב) תרבות

ש ב ו ע מ ר כ ז - "ה ש ט ח י ס"

22-28/11

במשך השבוע יופיעו תחת הכתובת שלמעלה מאמרים, שמטרתם לקרב את החברים, ע"י נתונים סטטיסטיים, נתונים אידיאולוגיים ואחרים, לנושא השטחים.

בעיית השטחים היא בעייה כאובה, שהתפתחה בבשרנו בשנת 67, עם תום מלחמת ששת-הימים. מאותו רגע ואילך נפתחו בחברה הישראלית זרמים חברתיים שונים, שנת-גבשו מסביב לנושא השטחים ולפתרונם לבעייה. הקיטוב בין חלק מהזרמים הוא כה גדול, עד שהוא מאיים לפוצץ את כל החברה הישראלית כולה.

הזרמים נעים בין כל קצוות הקשת הפוליטית, וקצוות ישנם הרבה. אנו ננסה להפגיש את החברים לפחות עם שלושה זרמים מרכזיים: ימין, שמאל, מרכז.

במשך השבוע ניפגש עם אישים מאישים שונים, חלקם ירצו את עמדתם וחלקם ית-עמתו זה עם זה. כמו כן ניצפה בסרטים, נקשיב להרצאות ונגיח לגיחה ביו"ש.

לאור היוזמות השונות, המתגבשות בזמן האחרון באזורנו - "יוזמת רייגן", "יוזמת חוסיין" ו"יוזמת פרס", אני חושב שחשיבותו של שבוע כזה לגיבוש חברינו בריאליה הישראלית אינו מוטל בספק.

את השבוע מרכז צוות גדול של חברים כתחומים מתחומים שונים. אך ברצוני לציין שניים מהם, שהם הדוחפים העיקריים של הרעיון: ניר פרלסון ושלומית ע. ליפשיץ. אני מזכיר אותם בעיקר מפני שאם הם יבקשו מכם עזרה - שלא תעיזו לסרב.

להתראות בשבוע הבא
במדור מה נשמע בשבוע המרכז - "השטחים"

ה א ס פ ה ז ז ע ז נ ת

אסיפה דלת משתתפים החליטה, שקבוצת חברי המשק תוכל לפעול נגד כהנאיזם בפרט, ולא נגד גזענות בכלל. כך קרה אצלנו לפני שבוע, וללא הצלחה ניסיתי באסיפה לשכנע חברים, שהחלטה זו היא בריחה מהמציאות בארץ, כי אין להילחם נגד היבט אחד של גזענות - אפילו שהוא הקיצוני והמסוכן ביותר היום - מבלי לכלול בתוך מלחמתנו עבור חיינו המתורבתים והדמוקרטיים, והיא מלחמה, כל הגוונים השונים של הגזענות היהודית-הלאומית. בסנף "התקפלותי", כי ראיתי שחברים התחילו לחשוש, פן לפעול נגד הגזענות כולה יביא בעקבותיו פעילות נגד תופעות של כפייה דתית. וזה, חס וחלילה, אסור לנו!

לאחר האסיפה חזרתי הביתה מאוכזב ובמצב-רוח מדוכא, וברצוני להסביר כאן מדוע. מדוע אני מאוכזב, כאשר חברים אינם רואים שלמרות זה שכהנא הוא התופעה הקיצונית ביותר של הגזענות כאן, הוא איננו היחיד, ותופעות אחרות אינן פחות מסוכנות למדינתנו ולחלומותינו. אינני מתייחס כרגע לשאלה של כפייה דתית. לרב-אלוף איתן, בין יתר כשרונותיו, ישנם גם ביטויים מוזרים, ועלינו לשתוק ולא לצעוק עד לשמיים, כאשר חבר כנסת מדבר על תושבי ישראל כ"ז'וקים מסוממים", ויתר התבטאויות של תנועת "התחיה". וחברי כנסת ממפלגת "מורשה", יהודים כשרים למהדרין אחד אחד, אינם מתביישים לתת תמיכה מוסרית וגם מעשית לכנופיית הרוצחים היהודיים - (לפי קביעת בית המשפט שלנו, ולא לפי דעתי!). ועל כל זה חברי כפר הנשיא לא רוצים למחות באופן מאורגן ובקול רם? חברי כפר הנשיא אינם מבינים שמשטר גזעני אינו מסתפק במיגור גזעים בלתי-רצויים בלבד, אלא ממשיך למגר, בכוח ובאכזריות, קבוצות נוספות, חברות שונות ומעמ-דות אחרים - עד שהוא מגיע להרס המדינה? אנו נשתוק מול תופעות, שמטרתן לממש הזיות מטורפות של גירוש ושכולן ביזוי כבוד האדם?

אמרתי באסיפה, שכרגע אין התופעות הבודדות של כפייה דתית דווקא דוגמאות של גזענות. למרות זה, אין כל ספק שכל חקיקה של חוק שאוסר על משהו בחיי תושבי המדינה מטעמי דת או אמונה איזושהי, היא אנטי-דמוקרטית לחלוטין. היא אנטי-דמוקרטית, כי היא אוסרת על חלק מתושבי המדינה לחיות את חייהם כפרטים לפי רצונם ולפי כחירתם.

ניקח לדוגמה את הסכנה הטמונה בחקיקת "חוק החזיר". אי-אפשר להגיד שחוק זה, אם יוחלט עליו, הוא תופעה של גזענות. הוא אולי תופעה של חזירות, אבל בוודאי הוא אנטי-דמוקרטי. אנטי-דמוקרטי, כי היום כל אחד יכול לאכול מה שהוא רוצה; יהודי שומר מצוות חופשי לאכול כשר ולא חייב לאכול טרף, יהודי שאינו שומר מצוות יכול לאכול טרף ולא חייב לאכול כשר. אם "חוק החזיר" יאושר - כל אחד, ללא יוצא מן הכלל, יהיה חייב לאכול כשר, וזה אנטי-דמוקרטי וכפייה דתית. וכעת לא חשוב שחוק זה אינו ניתן לביצוע, כי חלק גדול של עם ישראל אינו רוצה בו, והתוצאה היחידה של החוק תהיה, שחתיכת שינקן תעלה יותר כסף ולא תהיה טובה כפי שהיא היום!

היום, אפילו עם התופעות הלא מעטות של כפייה דתית בחיינו, כל חוק לחוד אינו גזעני, אלא אנטי-דמוקרטי בלבד. אבל, עם התפשטותן של תופעות של כפייה דתית, הן חייבות להביא לגזענות. ואני אסביר מדוע. כל עוד אין הפרדה בין מדינה ודת, והדת של רוב העם היא באופן טבעי הדת של המימסד, הדת נהפכת לדת של הלאום השולט שבתוך המדינה. תופעה זו אינה מיוחדת למדינת ישראל, היא קיימת בכל מדינה שבה אין הפרדה בין דת ומדינה. כמוכן, ישנן מדינות שבהן אין הפרדה מוחלטת בין דת ומדינה, אבל שם - כמו בבריטניה, למשל - אין חקיקה דתית. אבל כאשר ישנה חקיקה דתית, וזאת כמוכן כפייה דתית היות והדת השולטת היא של הלאום השולט (הרוב), חקיקה דתית חייבת, בסופו של דבר, להביא לגזענות

(האסיפה וגזענות - המשך)

כי כל החוקים הדתיים חלים לא על הלאום השולט בלבד, אלא גם על הלאום או הלאו-מים שהם במיעוט. ואינני מתייחס כאן לשאלת הכופרים בעיקר.

ניקח מספר דוגמאות: אסירים יהודים, שהואשמו ברצח, שוחררו מבית-הכלא לתקופת החגים היהודיים. זה היה ניתן לאסירים לא-יהודיים? יהודי, הרנוי, שנאשם ברצח, שוחרר לחודש ימים לאור הולדת בנו. זה היה ניתן ללא-יהודי? בתי-דין רבניים - ולאב בית-דין רבני יש מעמד של שופט במדינת ישראל - מאשר נישואי בנות חמש-עשרה וגם נישואים לשתי נשים, והכול מטעמי דת ועל יסוד ההלכה. ואב בית-דין רבני אומר בפרהסיה, ש"המחוקק אינו מעניין אותי בכלל!" רק ליהודים זה מותר? דוגמאות אלה הן חלק קטן של רשימה ארוכה, שכל חבר בוודאי יכול להוסיף לה בקלות.

טוב, אז נעזוב בינתיים את שאלת הכפייה הדתית ונתייחס לגזענות בלבד. כי עלי להודות שאם נצליח לרסן ולמחוק גזענות בכלל מחיינו, נעשה לא מעט גם כדי להחליש באופן משמעותי את התמיכה בכפייה דתית שניתנת לה היום, כי הגורמים הגז-עניים הם כיון התומכים העיקריים בכפייה דתית. אני מקווה שהצלחתי להבהיר נקודה זו, ולכן יש לפעול לא נגד כהנאיזם בלבד, אלא נגד גזענות בכלל.

משה בן-חיים

קו - השבוע

ממקור מוסמר

שיחה עם מרכז המשק

(המשך מלפני שבוע)

סיבוב כענפים

אשכוליות

כידוע, התחיל קטיף האשכוליות הבכירות וכמעט הסתיים. השנה היבולים סבירים וגם האיכות היתה טובה. לכן הגדלנו את אחוז הפרי הנשלח ליצוא. המחירים טובים ואכן, זאת התחלה טובה. בקרוב יתחיל קטיף הפומלות והאשכוליות האדומות. מחיר הפירות האלה הוא מעל ומעבר למחיר של אשכולית לבנה, שהיותה את עיקר הפרי בפרדס בעבר. למעשה זו שנת הפוריות הראשונה מאז שהרכבנו את הפומלות והאשכוליות האדומות, למרות שלפני שנה כבר היו טונות מעטות במחירים יפים מאוד.

אומדן היבול השנה: אשכוליות אדומות - 90-110 טון
פומלות - 50-60 "

אבוקדו

המטע מורכב משני זנים - 70% "פוארטה" והשאר "אטינגר". הפוארטה הוא זן קפ-ריזי, שבכל הגליל מניב רק כל שנתיים או שלוש פרי, ולכן אנחנו נמצאים בתהליך של הרכבת זנים אחרים, למרות שהשנה היבול נראה יחסית טוב. "האטינגר", שבדרך-כלל מצליח, נראה יפה, והערכת היבול המשותף של אבוקדו - בית ודרוז - היא 550-600 טון (לפני שנה היו לנו 320 טון בלבד). יצוא האבוקדו הוא אך ורק לאירופה, וזה מקנה לו יתרון על יצוא הכותנה, למשל, שמוסת ע"י הבורסה העולמית. המטבע האירופי עלה השנה לעומת הדולר, וזה מביא להטבה במחירים. בסך-הכל אנחנו מצפים לרווח סביר מענף זה.

צאן - מרינו

ישנה הרגשה שהענף עומד לפני מיפנה (חיובי). הסיבה העיקרית לכך היא מציאת דרך בשיטת ההרבעה-שילוב של הזרעה מלאכותית וטבעית, עם דגש על הטבעית. (מסתבר שגם בני ארבע רגליים נהנים יותר מהדרך הטבעית. - א.ס.). כעת בדיקות ההריונות מראות 85% הצלחה בהרבעה.

בסוף ספטמבר הצלחנו למכור את מלאי הטלאים - 1500 ראש - במחירים יחסית סבירים לעומת השנה הקודמת (ניסוח מעורפל וזהיר! - א.ס.). אם נצליח, לפי התחזית, להכפיל את מספר הטלאים למכירה, זה יביא את הענף לרווח סביר בשנה זו, במקום ההפסדים שצבר בעבר.

הושלמו מבנה ומשטח לטיפול ולהאכלה לאימהות וטליות. כשלושים יום לפני ההמלטה מביאים את הכיבשה הביתה, ויום-יומיים עד שבוע אחרי הלידה מועבר הטלה למינקת, והאם חוזרת למרעה. שלב זה הוא הקריטי לרווחיות הענף והקשה מבחינה מקצועית. מצד אחד אין להזדרז בגמילה, כי יש למנוע תמותה גבוהה של טליות, ומצד שני יש להחזיר את הכיבשה למרעה מהר ככל האפשר, כדי שתוכל להרות שוב. לפני שנה היתה תמותה גדולה מדי כשלב זה, ויש צורך בכוח-אדם מיומן ואחראי! יש לציין שכעת יש לנו צוות יציב - רובם צעירים.

אם יבוא הגשם בעיתו שיביא למרעה טוב ולתזונה זולה יותר, יש סיכוי ממשי של שנת מיפנה בענף.

רשמה - אנגה

המכונה החדשה

(תגובה על הערות חוזרות של אריק)

לאחר שקראתי את מאמריו של אריק בקשר למערכת ההגברה של הקיבוץ - החלטתי להגיב.

אז ככה: כיום יש כמה אנשים שהתחילו להתעסק עם המערכת, אך הם אינם מקצו-עיים (רובם חדשים בנושא הנ"ל), כי כל מי שהתעסק עם המערכת בשנים האחרונות, הפסיק משום מה.

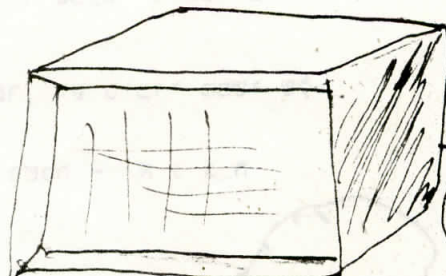
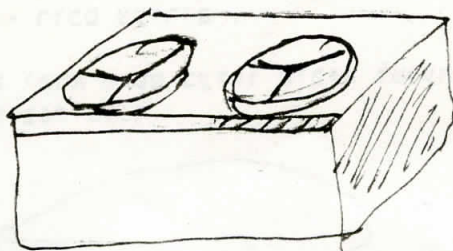
ישנן עוד כמה בעיות:

- (1) כוח-אדם. אנשים אינם מוכנים להפעיל את מערכת ההגברה! (תשאלו את אורלין וולך - היא תספר לכם...). כרגע אנחנו רק 2½ אנשים, שמתפקדים כל הזמן בכל הקשור למערכת (מפני שהיתר חדשים).
- (2) ציוד - המערכת של המשק היא מאוד ישנה, שאם יקרה לה משהו - יהיה קשה לתקנה. לדוגמא, אמפליפיייר, שהוא כן 15 שנה ולא מייצרים מסוגו יותר, ורק דגלס מוכן להסתכל עליו לפעמים. עשינו חשבון וראינו שיותר זול לקנות אמפליפיייר חדש מלתקן את הישן כל פעם.
- הטייפדק גם הוא ישן (12 שנה) ובגלל מקרה שקרה בעבר, אי-אפשר להוציא את המקסימום ממנו (הוא גם מזייף).
- במערכת ההגברה יש 2 רמקולים ניידים, שאחד מהם נשרף במופע מסויים, ומפני שהחליטו לצמצם בכסף, אי אפשר לתקנו.
- ישנם עוד שישה רמקולים בחדר-האוכל, כאשר אחד מהם נמצא במעבדה של דגלס, כדי שיוכל לתקן מערכות של חברים. ובכלל, הרמקולים האלה אינם מיועדים למוזיקה או לסרטים, אלא רק להרצאות ולא יותר (להבא תבדקו את המוצרים שאתם קונים לחברה).
- שני הרמקולים שיש במשק לא שייכים למערכת ההגברה, אלא אחד לוועדת הסרטים, והשני שייך לפאב.
- לפני כחצי שנה פניתי למוסדות, במטרה למצוא פיתרון לבעיות הנ"ל (שהיו כבר אז קיימות). הדיונים עדיין נמשכים, קיבלנו פחות ממה שרצינו והיינו רוצים את עזרת הציבור, שיתמוך בנו כדי שנוכל להפעיל כראוי את המערכת.
- אם המצב לא ישתפר, צפויים המשכי תקלות, כגון צפצופים, מיקרופון חסר או טייפ שנעלם פתאום ו... "המפתחות נאבדו לי"...

א י צ י ק

נ.ב.

נא להודיע שבועיים מראש לפני כל מופע שדורש שימוש במערכת ההגברה, כדי שנוכל לסדר אנשים שיפעילו אותה.

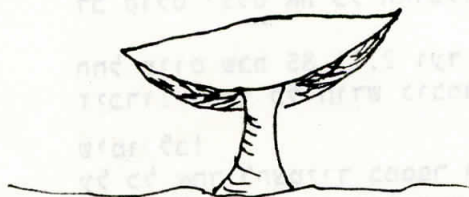

רוב הפטריות הראשונות הן רעילות ! והן מהסוגים:

"פקועה חומת קשקשים"

"פקועה קשקשית פניבית"

"פקועה פנינית שחרחרה"

לפטירות אלו צורה קלאסית של פטריה.

הדפים שמתחת לכובע הם בצבע ורדרד עם שחור-חום, והן גדולות בעיקר

הפטירות אסורות למאכל! הן אמנם לא פטריות-מוות, אולם אכילתן תגרו
 רב ואולי גם לנזק. לעומתן נמצא על הדשאים גם את "מטרינית האגוזין
 מאוד למאכל. היא לבנה כולה - גם הרגל וגם הדפים.

מז' שרונצ'ה לנישיונל פארבנס. מניסר ש'ניסאט' לז' דאז' דאז'לעכע

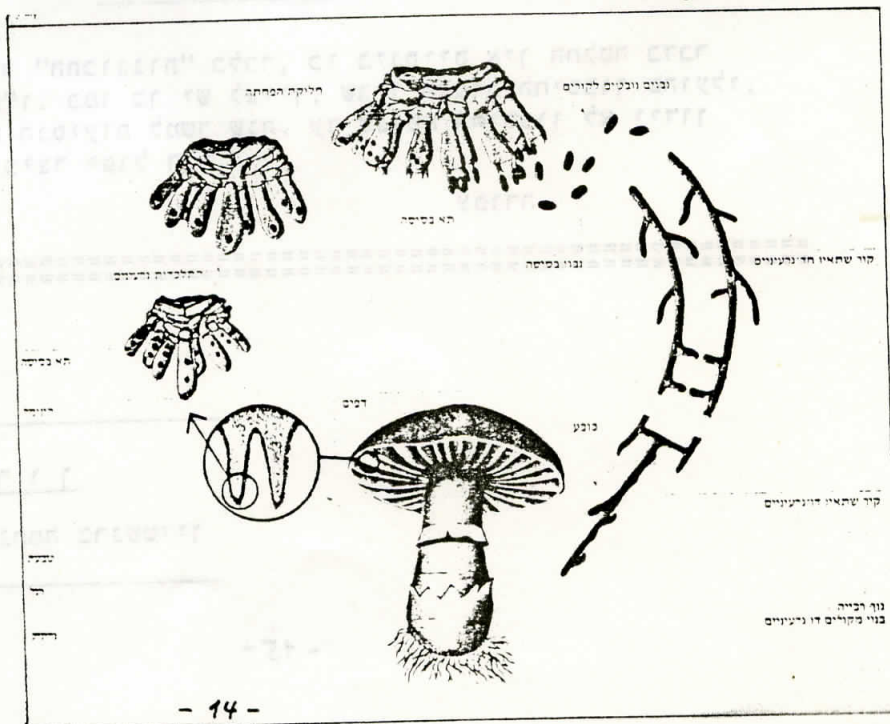
1) לאכול רק פטריות שהוא בטוח ב-100% שמותר לאכול.

2) לא לחסל מושבה של פטריות, אלא תמיד להשאיר קצת.

(3) לא לתלוש את הפטריה מהקרקע, אלא לחתוך את הגבעול בסכין - כך ה

4) כן, להיזהר (להיזהר לא לחתוך את האצבעות בסכין) !

בשמות. מחזור חיים

שנים לב !

חידוש כרטיסי מנוי ל"אגד"

כדי לחדש את כרטיסי המנוי שלנו, אנו זקוקים לצילום של כל חבר, מועמד, הורה וילד מעל גיל 5.

דב קולט יצלם את כל האוכלוסיה ושעות הקבלה שלו הן: כל יום בשעות 18.00-20.00
בשבת " 10.00-16.00

החל מיום שבת 2.11.85 ועד שבת 30.11.85 ועד בכלל.
זיכרו! במשך כל חודש נובמבר, בשעות הנ"ל.

שימו לב!

על כל אחד להצטייד במספר תעודת הזהות שלו (ושל ילדיו) בעת הצילום, כדי שיוכל לרשום אותו בצד האחורי של התצלום.

מי שלא יגש להצטלם בתקופה שבין התאריכים הנ"ל ויאחר את מועד הגשת החומר ל"אגד", לא יקבל את הכרטיס החדש ב-1.1.86.

ג'וני פרנק
ועדת החברה

ועדת החברה מודיעה עוד:

מי שמעוניין לרכוש שלט-רחוק לטלביזיה במחיר \$ 50, יכול לקבלו אצל דגלס.

הודעה בדבר נסיעות לחו"ל

חברים שמעוניינים לצאת לחו"ל בשנת תשמ"ו, מתבקשים להודיע לי. אבקש לציין גם את המועד המשוער - או המדויק - ותקופת ההיעדרות מהמשק.

חשוב! בקשה זאת מופנית גם לחברים שדיברו איתי ולאלה שכבר מסרו לי שמותיהם לתשמ"ו.

הרשמה זאת היא בגדר "התכוננות" בלבד, כי בינתיים אין החלטה בדבר תקציב נסיעות לתשמ"ו. כמו כן יש לציין, שבין הצעות החיסכון שהועלו, הוצע גם להקפיא את הנסיעות למשך שנה. עד שנושא החיסכון לא יידון באסיפה, אין לדעת כיצד יפול דבר.

צפורה

נר - זיכרון

י"ט בחשוון - גב' נחמה ברנשטיין

1.11.1985

הודעת ועדת הסמים

הוועדה מברכת על החלטתה של הילרי קפלן לשתף אתה פעולה ומבטלת בזה את
הבאת העניין לאסיפה.

דו"ח משיבת המזכירות מיום 25.10.85, 18.10, 4.10

נכחו: יעל ש', מיכאל ד', גדי ע', עפרה מ', שוש ס', יצחק ע', ישראל א', דודו פ'.
נעדרו: ג'וני פ'.

1. ענייני ועדת בנים (מוזמנת: ונסה ו')

ועדת בנים המליצה לקבל את בקשת אהרון לזין לחברות ובקשת אורה נ' למועמדות.
הבקשות נתקבלו בחיוב (בינתיים אושר ע"י האסיפה).

2. חבר נוסף לוועדת ההצעות

המזכירות הציעה את דוד דבולט לחבר בוועדת המבניים במקום ג'יסון פ'.

3. ענייני ועדת השתלמויות (מוזמן: ג'אק ג')

א. בקשת בת-שבע מ' ללמוד לתואר ראשון בגריאטריה בהתכתבות (בהשתתפות מרקי מ')
ועדת ההשתלמויות העבירה את הנושא למזכירות בשל אי יכולתה לאשר את המחיר החורג
ממסגרת לימודים קצרים.
מרקי הסביר שאין צורך להקציב ימים בשלב זה וכי משפחת מרקוסון מוכנה להשתתף
במימון מתציבה. המזכירות לא נענתה לבקשה, אך המליצה לוועדת השתלמויות להקציב את
הסכום המקסימלי האפשרי במסגרת שאושרה לשנה זו.
(בינתיים כבר אושר)

ב. נשמעה בקשת רענן ט' ללמודים ארוכים בטכניון עם מכינה לפני כן. (כבר אושר
באסיפה)

4. ערעור על החלטה לא לאשר לבנים מאומצים לנהוג ברכב של המשק (מוזמן: קולין פ')

קולין ערער על החלטת המזכירות מיום 13.9.85 בדבר אי נהיגת בנים מאומצים ברכב
של כפר-הנשיא. הערעור לא התקבל והנושא עצמו יוחזר תוך זמן קצר למזכירות לאחר
שועדת הבנים תסיים דיוניה בנושא.

5. יעול וחסכון

המזכירות התייחסה לנושאים הקשורים ביעול וחסכון. לאחר שהועדות השונות תסיימנה
דיוניהן בנושא, תרכז המזכירות את כל הסיכומים ותביאם לדיון באסיפה.

6. עובדת סוציאלית לכפר-הנשיא

בהסתמך על החלטה קודמת, המזכירות החליטה לחדש את הנהג ולתביא עובדת סוציאלית
למשק.

לקראת האסיפה על אגף החמרון

=====

ביום 11/10 ועדת המשק והנהלת המפעל קיימו ישיבה מיוחדת שהוקדשה כולה לדיון מעמיק על עתיד מחלקת האלומיניום - שתי הוועדות סכמו שכל הנושא יובא לאסיפה, כדי לאפשר לחברים לדון ולהחליט על הנושא, הננו מפרטים חומר רקע.

האגף כולל שתי מחלקות - יציקות לפי הזמנה ומוצרי השקיה .
ההצעה לאסיפה היא להוציא את האגף מהמשק כדי להמשיך בפעולה של הוצאת עבודה שכירה מכאן.

יציקות באיכות גבוהה

אנו במשא ומתן מתקדם עם כור במטרה לבנות מפעל בשטח של המפעל לצנרת באיזור התעשייה של חצור, ולהעביר את המחלקה לשם. סוג ההתקשרות עם כור בעניין זה עוד לא ברור ומתקיימים גם דיונים פנימיים וגם דיונים עם אנשי כור בעניין.

אם המשא ומתן עם כור בעניין זה לא יצליח, אנו מציעים לפנות לחברות אחרות כגון אורדן, שקיבל אישור ממרכז ההשקעות להקים מפעל ליציקות אלומיניום באיזור התעשייה של חצור, על יד מפעל הפלדה שלהם.

מוצרי השקיה

המכירות של רווית יורדות מדי שנה, וחלקנו במכירות אלה גם ירדו. היום אחוז שלנו במכירות רווית כ- 22%, והמחזור שלנו כ- \$ 500,000. סוכם להציע את החלק שלנו לשותפים האחרים ברווית ז.א. מטר - גבעת ברנר, ואומן- חצור.

אם נצליח בשתי הפעולות הנ"ל, נישאר עם כ- 20 עובדים שכירים במפעל שמהם 4 מהנדסים וטכנאים. לפי התכנית המפעל לצנרת יקלוט את השכירים באופן הדרגתי.

מיכאל כהן

PARENTS PAGE

1st November, 1985

WHAT'S NEW

I hope that everybody has recovered from the excitement of seeing our President and other V.I.P's and didn't catch a cold waiting for the end of the proceedings. Chaverim felt that it wouldn't have hurt if a few words had been said in Hebrew as well . After all the mayors of Safad and Hatzor and the Mukhtar of Tuba didn't necessarily go to Oxford.

However, as one of the speakers said "None of our speeches can spoil the view," and that full moon rising over the Golan just in time was really out of this world.

Jimbo was very tickled by the fact that Chaim Herzog is a "mini-golf nut", and to the disgust of his "gorillas" insisted on playing at least one hole.

I recommend that you switch on the television on Sunday at 19.30 and watch the Arab programme. Natan Epstein told me that one of the items on the News Diary will be about "his" boat.

Leora Weinstein (Ossy's daughter) has received her law degree and is now a fully-fledged solicitor .

Welcome home to George Ney, after an absence of some months. I told him he had lost weight, but he denies it. Len and Libby are also back from abroad.

At last Jimbo's Rachel is back on her two feet. She says the stick is just to make an impression!

Well, Sara said she would do it. At last, a second son, after four daughters in a row. His name is Ohad.

MAZAL TOV.

s h a b b a t s h a l o m

```
*****  
>>>>>>>>>>>  
#####  
+++++
```

Inge

== == == ==

NER ZIKARON

3 Nov. - Mrs Nechama Bernstein

